

Et ps av Finn Bjørn Tønder

Han likte å ta Bybanen, ungdommen jeg ble sittende ved siden av her for leden. Og han likte å komme stemmen i høytaleren litt i forkjøpet.

Så 20 sekunder før kvinnestemmen i høytaleranlegget meddelte at neste stopp var Florida, hadde min sidemann holdt seg for nesene, laget høytalerlyd og sagt nøyaktig det samme.

Også på Danmarks plass og Kronstad var min sidemann raskere ute enn den offisielle kvinnestemmen. Og han var tydelig fornøyd med det hele.

– Jeg har et kromosom for mye. Derfor har jeg Downs syndrom, forklarte han meg, før han gjorde seg klar til å melde at neste stopp var Brann stadion.

Men der var noen raskere ute enn min sidemann. Fire andre ungdommer – uten for mange kromosomer – holdt seg for nesene og sa Brann stadion på en virkelig teit måte. Det var ingen tvil om at de gjorde det for å gjøre narr av min sidemann.

Jeg likte situasjonen dårlig og hadde lyst til å ta fatt i ungdommene. Men min sidemann klappet meg rolig på armen, og gjorde det klart at han ikke brydde seg om ertingen. Så sa han veldig høyt: – Jeg har glede av å ape etter stemmen i høytaleren. Og de der har glede av å ape etter meg. Sånn blir vi alle glade, sa han.

De fire gikk flau av på neste stopp.

Ps ble trykket i BT 22. november 2011

Foto: Øivind Arentsen.